

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/121/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219201028
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7219201028.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozuláковой a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletým C. F., nar. X.X.XXXX, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, na návrh oprávneného Ing. W. F., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v V. Y. na Y. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Juraj Fúzer so sídlom v Trebišove na M. R. Štefánika 1256/22, proti povinnej PhDr. J. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. - D., adresa na doručovanie Č. X, K., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Tomáš HERMAN, advokát so sídlom v Košiciach na Bočnej 10, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 28.1.2020 č.k. 14Em/1/2019-273 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 23.9.2020 č.k. 14Em/1/2019-408 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e napadnuté uznesenie č.k. 14Em/1/2019-273 zo dňa 28.1.2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 14Em/1/2019-408 zo dňa 23.9.2020.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením č.k. 14Em/1/2019 - 273 zo dňa 28.1.2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 14Em/1/2019 - 408 zo dňa 23.9.2020 súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 1.12.2017, č. k. 23P/136/2016 - 300 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.12.2018, č.k. 8CoP/198/2018 - 376 vo výroku o úprave styku oprávneného otca s maloletým dieťaťom, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.1.2019.

2. V zákonom stanovenej lehote podala proti uzneseniu povinná (matka) odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP a ust. § 62 ods. 1 CMP. Napadnuté rozhodnutie považuje za vecne nesprávne. V rozsiahlom odvolaní namieta predovšetkým to, že z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, na základe čoho mal súd prvej inštancie za to, že bráni oprávnenému (otcovi) v styku s maloletým, resp. úmyselne nerešpektuje uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, taktiež prečo ňou uvádzané dôvody nepovažoval za ospravedlniteľné a pristúpil bez nariadenia ústneho pojednávania priamo k nariadeniu výkonu rozhodnutia. Ak mal súd prvej inštancie pochybnosti o jej tvrdeniach (ktoré sú de facto protichodné s tvrdeniami oprávneného) mal pred vydaním napadnutého rozhodnutia nariadiť ústne pojednávanie ako to predpokladá ust. § 379 ods. 1 CMP. Nie je zrejmé, prečo si konajúci súd osvojil tvrdenia oprávneného a jej tvrdenia považoval za nepreukázané, preto je napadnuté uznesenie nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie pred vydaním napadnutého rozhodnutia nezistil skutočný stav veci a teda v procese nariadenia výkonu rozhodnutia pochybil najmä v tom, že nezohľadnil skutočnosť, že oprávnený podal návrh na výkon rozhodnutia už dňa 5.2.2019, teda iba niekoľko dní po tom, čo rozhodnutie, na základe ktorého podal návrh na výkon rozhodnutia, sa stalo vykonateľným (dňa 24.1.2019). Návrh na výkon rozhodnutia teda nemohol byť podaný dôvodne a bol iba nástrojom na ďalší nátlak zo strany oprávneného. Oprávnený podľa nej nemá reálny záujem o stretávanie sa so synom, inak by sa snažil nadviazať s ním riadny a úprimný vzťah a netrval by len na stretnutiach v zmysle rozhodnutí súdu, čo zistil úrad práce vo svojich správach (hoci to konštatuje iba implicitne) a dokazuje to aj SMS a e - mailová komunikácia povinného, o čom predkladá povinná dôkazy v

prílohe odvolania. Povinná ďalej namietala, že súd prvej inštancie pravdivosť tvrdení o nepriaznivom zdravotnom stave maloletého neskúmal, nepokúsil sa zistiť skutočný stav vecí všetkými dostupnými prostriedkami, napr. dožiadanim ošetrojúcej lekárky prípadne nariadením ústneho pojednávania, Ak mal konajúci súd technický problém s otvorením prílohy podania, mal vyzvať na odstránenie tohto nedostatku, prípadne dožiadať ošetrojúcu lekárku, preto opäť možno konštatovať porušenie ust. § 62 ods. 1 CMP. Povinná ďalej udáva, že oprávnený súd prvej inštancie doslova zahlcoval opakovanými podaniami de facto v mesačnej frekvencii. Jeho konanie nepôsobí ako zúfalé, skôr ako detailne premyslené (čo nepriamo konštatuje aj UPSVaR, že otec svoju vôľu ohľadom styku prísne identifikuje s termínmi špecifikovanými v súdnom rozhodnutí). Súd prvej inštancie pochybil, keď jej uvedené podania oprávneného opakovane nedoručoval. K doručeniu ďalších podaní a dôkazov doručených súdu zo strany oprávneného už nedošlo vôbec, čím jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Pokiaľ konajúci súd na str. 11 ods. 20 cituje normatívne ustanovenie, že zohľadňuje pri nariadení výkonu rozhodnutia existenciu ospravedlniteľných dôvodov, najmä správanie sa povinného, oprávneného ako aj správanie sa a názor maloletého, uvedenú povinnosť súd úplne opomenul. Za uvedeným účelom bolo nevyhnutné vo veci nariadiť pojednávanie, za účelom zistenia skutočného stavu vecí, rovnako uvedená skutočnosť neobsahuje ani správa UPSVaR citovaná v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, najmä pokiaľ ide o názor a vôľu maloletého. Povinná má za to, že výkon rozhodnutia v podobe, v akej sa vykonáva, nie je v záujme maloletého a môže mu spôsobiť traumu, po ktorej bude svojho otca ešte väčšmi odmietať, keďže v tomto veku sa prirodzene identifikuje so vzťahovo bližšou osobou. Oprávnený koná premyslene, plánovite a nezáleží mu na styku so synom, ide mu iba o to, aby ju očiernil a preukázal, že mu bráni v styku so synom, čo je bohapustá lož. Súd prvej inštancie konštatuje, že oprávnený opakovane privolať políciu, uvedené konanie však nie je v záujme maloletého, s čím sa súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal. Rovnako sa nevysporiadal s vyjadreniami oprávneného o tom, že mu mala počas styku navodiť situácie, ktorým by mu mohla uškodiť. Oprávnený však žiadnym spôsobom tieto tvrdenia nepreukázal (napr. str. 5 bod 5 napadnutého rozhodnutia na minimálne štyroch miestach). Povinná ďalej poukazuje na to, že oprávnený poukazoval na trestné stíhanie, ktoré inicioval, ktoré však bolo zastavené a bolo preukázané, že žiadneho protiprávneho konania sa nedopustila. Súd je podľa nej viazaný uvedeným rozhodnutím, ktorého záverom bolo, že v styku s oprávneným maloletému nebráni. Podania oprávneného sú poznačené sugestívnosťou a nie sú podložené žiadnymi relevantnými dôkazmi (konštatované najmä na str. 6 a 8 napadnutého rozhodnutia). Oprávnený sa pokúšal manipulovať súdom aj predkladaním znaleckých posudkov, ktoré priamo nesúvisia s prejednávanou vecou, ale boli vypracované za konkrétnym účelom v trestnom konaní bez možnosti stanoviť znalecké otázky z jej strany, prípadne zo strany súdu a ktoré boli vykonávané v súvislosti s vykonávaným trestným oznámením. Znalkyňa však konštatovala, že nebráni synovi v kontakte s otcom ani nemá ten úmysel. Okrem toho bol konštatovaný sklon oprávneného k agresivite vo vypätých situáciách. Oprávnený uvedené preukazoval takmer pri každom stretnutí, ktoré vyúsťovalo k jeho náhlým ukončeniam stretnutí, resp. privolaniu hliadok polície z jeho strany. Zároveň v odvolaní predložila aktualizovaný prehľad termínov stretnutí oprávneného s maloletým vypracovaný na základe jej poznámok, pričom predchádzajúce termíny stretnutia boli obsahom jej vyjadrenia zo dňa 18.4.2019, ktoré bolo súdu doručené. Ide o prehľad stretnutí za obdobie od 22.4. - 24.4.2019, 26.4.2019, 4.5.2019, 8.5.2019, 10.5.2019, 12.6.2019. Z uvedeného prehľadu stretnutí, kde povinná podrobne vysvetľuje, akým spôsobom prebiehali stretnutia v uvedených dňoch, podľa nej vyplýva, že nebráni oprávnenému v styku s maloletým. Všetky uvedené skutočnosti podľa nej svedčia o tom, že nie sú dané dôvody na výkon rozhodnutia a súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia predčasne. Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Prílohou odvolania matky je e - mail zo dňa 21.2.2019, ktorý adresovala Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice a e - mailová komunikácia medzi rodičmi maloletého dieťaťa týkajúca sa styku z júla 2019.

3. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinnej navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne a zákonné. K jej odvolacím námietkam uviedol, že zahltila súd rôznymi písomnosťami, ktorými sa snaží oddiaľovať realizáciu výkonu rozhodnutia s poukazom, že minulosť, t.j. od rozhodnutia súdu o úprave styku, je potrebné preskúmať a to aj na pojednávaní. Ak by to súd urobil, opätovne by sa styk nerealizoval dlhodobo, riešila by sa minulosť a minulo by sa to účinku. Podľa jeho názoru je potrebné vo veci urýchlene rozhodnúť, aby sa mohol stretávať so synom, pretože povinná nerešpektuje napadnuté súdne rozhodnutie. Od právoplatného rozhodnutia o úprave styku ani v jednom prípade nebol vykonaný styk s dieťaťom, pričom je evidentné, že k tomu nedochádza vinou povinnej. Podľa neho je nemiestne tvrdenie povinnej, že už 5.2.2019 podal návrh na výkon rozhodnutia. Podal ho práve preto, lebo je to jeho právo a najmä preto, že oprávnená sa nepodrobila právoplatnému a vykonateľnému

rozhodnutiu. Poukázal na to, že povinná doteraz nepredložila žiadnu lekársku správu, posudok, že sa nemôže stretávať so synom, robí to určite zámerne, aby naťahovala realizáciu styku, pričom skutočnosť namietaná povinnou sa môžu zisťovať aj v časti konania po právoplatnom nariadení výkonu rozhodnutia. Pokiaľ ho povinná obviňuje zmanipulovaním súdu tým, že predkladá znalecké posudky, ktoré nesúvisia s vecou, s týmto nemôže súhlasiť, pretože aj nepriame dôkazy odhaľujú nesprávne zmyšľanie povinnej, ktorá len provokuje a vyvoláva vypäté situácie. Povinná poukazuje na tú skutočnosť, že v termíne 23. až 24.4.2019 mala školenie a preto sa nemohol styk realizovať. Ak by bola jej ochota, tak styk sa mohol práve preto realizovať a po skončení školenia mohol dieťa vrátiť matke. Taktiež nerešpektuje povinnosť, že dieťa má na styk s ním riadne pripraviť, nepripravuje dieťa psychologicky, vôbec ho nemotivuje k styku, ale vyhrocuje situácie pri stretnutiach a neupokojuje celú situáciu. On ako otec sa tiež môže podieľať pri poskytnutí potrebnej starostlivosti a prípadne liečebného režimu u dieťaťa, ak by vykazovalo známky mierneho ochorenia, ktoré by nemuseli znamenať nemožnosť stretávať sa s dieťaťom. Má za to, že povinná si opätovne neplní svoje povinnosti, zámerne mu neumožňuje styk s dieťaťom, preto zvažuje aj postup v zmysle § 25 Zákona o rodine s tým, aby sa zmenilo rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Pýta sa, dokedy bude povinná svojím vzdorom, nepodriadením sa právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu pohrdať ním, kolíznym opatrovníkom a súdom.

4. Oprávnený podaním zo dňa 29.4.2020 doplnil svoje vyjadrenie k odvolaniu tým, že sa vyjadril k stretnutiam, ktoré uviedla povinná v odvolaní za obdobie od apríla 2019 do februára 2020.

5. Vec napadla Krajskému súdu v Košiciach dňa 15.6.2020, konanie bolo vedené pod sp. zn. 8CoP/133/2020. Odvolací súd nariadil doručiť podania oprávneného zo dňa 5.3.2019, 15.5.2019, 24.6.2019, 1.8.2019 a 21.11.2019 s prílohami právneho zástupcovi povinnej a kolíznemu opatrovníkovi, ktorým umožnil vyjadriť sa k nim v lehote 10 dní od ich doručenia. Ide o podania, ktorých nedoručenie namietala povinná v odvolaní.

6. Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 17.9.2020 sa oprávnený vyjadril k realizácii styku so synom za obdobie od 27.6.2020 do 11.9.2020, pričom predložil súdu SMS komunikáciu s povinnou. Oprávnený udáva, že dňa 27.6.2020 bolo stretnutie so synom nezrealizované. Stretnutie sa na naliehanie matky realizuje na križovatke ulíc v mieste bydliska starých rodičov matky v V. Y.. Matka drží syna za ruku a je od oprávneného vzdialená cca 10 m, lebo jej nedal potvrdenie, že nemá Covid 19. Syna mu nechce dať na styk, pretože sa vraj bojí. Celé to trvá asi 2 minúty. Dňa 11.7.2020 stretnutie so synom nezrealizované. Matka tvrdí, že je mimo domu a stretnutie sa nemôže realizovať. 17.7.2020 stretnutie so synom nezrealizované. Stretnutie sa na naliehanie matky realizuje na križovatke ulíc v V. Y.. Matka opäť drží syna za ruku a k otcovi ho nepustí, vraj sa syn bojí, lebo na neho napísal na políciu a na súd, že ho zavrú do väzenia. Má stiahnuť svoj výkon súdneho rozhodnutia, aby sa ho syn nebál. Celé to trvá asi 2 minúty. 23.7.2020 stretnutie so synom nezrealizované. Matka tvrdí, že nie je doma. 31.7.2020 stretnutie so synom nezrealizované. Stretnutie sa na naliehanie matky opäť realizuje na križovatke ulíc v V.E. Y.. Matka mešká na stretnutie, neskôr príde na aute, vystúpi z auta a vzápätí naspäť nastúpi a odíde. Dňa 7.8.2020 stretnutie so synom nezrealizované. Matka tvrdí, že je na dovolenke. 14.8.2020 stretnutie so synom nezrealizované. Matka tvrdí, že jej od neho nedošla SMS, údajne má plnú pamäť v mobile. Dňa 22.8.2020 stretnutie so synom nezrealizované. Matka mu neohlásene deň vopred o 19.35 hod. píše, aby sa dostavil na stretnutie. Stretnutie sa na naliehanie matky realizuje na križovatke ulíc v V. Y.. Synovi donesie otec školské potreby v školskej taške, matka veci odmieta vziať, vraj je školská taška stará a nemoderná, čo nie je pravda, pretože veci sú nové. Otec v prílohe predkladá fotku zakúpených potrieb pre syna a ako dôkaz predkladá SMS od matky, ktorá mu ju následne napísala. Následne otec navrhol matke náhradné termíny na kúpu ďalších vecí do školy, piatok, sobotu, nedeľu, utorok a stredu, matka tieto termíny odmietla a navrhla pondelok 1.9., kedy sú obchody zatvorené. Matka žiada finančnú hotovosť na školné pre syna, pričom otec sa vyjadril, že po styku so synom jej ich dá. Otec ďalej opisuje stretnutie z 5.9.2020, ktoré nebolo zrealizované, na naliehanie matky sa realizovalo na križovatke ulíc v V. Y., opäť doniesol zakúpené veci do školy, dokúpil ďalšie veci podľa predstáv matky, ktoré opäť odmietla prevziať a žiada od neho peniaze. Následne odchádza, celé stretnutie trvalo do minúty. Ako dôkaz predkladá súdu SMS komunikáciu z tohto dňa. Ďalej otec uvádza deň 9.9.2020, kedy stretnutie so synom opäť nebolo realizované, matka po prázdninách avizuje, že na stredajšie stretnutie sa nemôže dostaviť, lebo je dlhšie v práci. Pokiaľ otec vie, svoju prácu nezmenila a do prázdnin ešte mohla, teraz už nemôže. Ponúkol jej náhradný termín, hocikedy cez týždeň okrem piatku (vtedy je ďalšie stretnutie podľa uznesenia). Samozrejme, že matka naschvál navrhla piatok. Dňa 11.9.2020 stretnutie so synom nezrealizované, matka po prázdninách avizuje, že na piatkové stretnutie sa nemôže dostaviť, lebo je

dlhšie v práci, hoci podľa informácií otca piatky končí skôr a doteraz jej to stále vyhovovalo. Matka vyzdvihne poobede syna zo školy v Košiciach a vzápätí doslova ujde 30 km z Košíc a ponúkne mu stretnutie tam mimo bydliska syna a otca, pretože matka chce tráviť víkend u rodičov. Cez prázdniny to toleroval, lebo vedel, že syn je u starých rodičov a ona je v Košiciach. Teraz to nedáva zmysel. Myslí si, že matka to robí úmyselne. Matka podmieňuje, že pokiaľ má záujem o syna, musí pristúpiť na jej podmienky. Ako dôkaz otec predkladá SMS od matky, v ktorej matka udáva: „neušla, ja nemám kde byť v Košiciach, vyhodil si nás z bytu!!! celé leto sme sa stretávali v V. Y., aj naďalej tak budeme. Ak chceš byť so synom, prídeš... aspoň vidno, aký máš záujem o syna!!!“. Otec udáva, že za to, že chce tráviť čas so svojím synom, že mu kúpil pomôcky do školy, ktoré matka odmietla prevziať, ho ešte uráža: „je mi ťa ľúto, si úbohý.“ Paradoxne matka na neho ešte podala trestné oznámenie na políciu, príslušný policajt mu podanie opísal, že vraj ju obťažuje prostredníctvom SMS. Oznámenie bolo pravdepodobne odmietnuté, keďže sa len zaujíma o vlastného syna a žiada styk. Konanie sa viedlo na OO PZ Košice nad Jazerom pod sp. zn. ORPZ-KE-OPP8-353/2020P (č.l. 395). Otec poukázal na to, že po tom ako súd vyzval matku, aby dodržiavala vykonateľné rozhodnutie súdu a neskôr aj súd prvej inštancie nariadil výkon súdneho rozhodnutia, správanie matky sa nezmenilo, akoby to ignorovala. Momentálne je situácia ďalej pre neho neúnosná. Matka robí všetko pre to, aby ho odradila a znemožnila mu aj pokus o styk a darí sa jej to už vyše štyroch rokov.

7. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoP/133/2020 - 397 zo dňa 18.9.2020 bola vec vrátená súdu prvej inštancie na opravu, nakoľko súd prvej inštancie v napadnutom uznesení zo dňa 28.1.2020 vo výrokovej časti nekonkretizoval výrok rozsudku Okresného súdu Košice II z 1.12.2017 č. k. 23P/136/2016 - 300 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 28.12.2018 č. k. 8CoP/198/2018-376, ktorého výkon nariaďuje.

8. Okresný súd Košice II opravným uznesením zo dňa 23.9.2020 č. k. 14Em/1/2019 -408 opravil výrok uznesenia zo dňa 28.1.2020 č. k. 14Em/1/2019 - 273, ktorý správne znie: „N a r i a d ť u j e výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 01.12.2017, č. k. 23P/136/2016 - 300 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.12.2018, č. k. 8CoP/198/2018 - 376, vo výroku o úprave styku oprávneného otca s maloletým dieťaťom, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.1.2019.“

9. Z úradného záznamu zo dňa 22.10.2020 (č.l. 415 spisu) vyplýva, že dňa 22.10.2020 bol podaný zo strany matky návrh na zmenu úpravy styku otca s maloletým C. s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Konanie sa vedie pod sp. zn. 17P/128/2020.

10. Odvolací súd si pripojil uznesenie Okresného súdu Košice II č. k. 17P/128/2020 -76 zo dňa 26.10.2020, z ktorého bolo zistené, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia o zmene úpravy styku otca s maloletým dieťaťom bol zamietnutý. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.12.2020.

11. Otec podaním doručeným Krajskému súdu v Košiciach 8.1.2021 udáva, že matka naďalej ignoruje právoplatný rozsudok a doteraz nebol vykonaný ani jeden styk s dieťaťom podľa uznesenia.

12. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa ust. § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

14. Podľa ust. § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

15. Podľa ust. § 377 ods. 1 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

16. Podľa ust. § 377 ods. 2 CMP odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

17. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné.

19. Vzhľadom na to, že citované ust. § 377 ods. 2 CMP *expressis verbis* vymedzuje, že odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti (napr. splnenie uloženej povinnosti, zmena alebo zrušenie exekučného titulu, prípadne smrť účastníka), odvolací súd sa zameria výlučne len na existenciu uvedených zákonom prípustných dôvodov odvolania. Vymedzenie len týchto odvolacích dôvodov (§ 377 ods. 2 CMP) vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia. Odvolacie dôvody sa teda môžu týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia a v žiadnom prípade nejde o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej súdom v základnom konaní. Práva účastníkov (teda aj povinnej z exekučného titulu), záujem maloletých detí a individuálnosť každého prejednávaneho prípadu zákonodarca v dostatočnej miere zohľadnil v právnej úprave, ktorá ukladá súdu povinnosť pred nariadením výkonu rozhodnutia zisťovať existenciu ospravedliteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu (§ 3 vyhlášky č. 207/2016 Z.z.), pričom tieto zisťuje aj po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia a výkon rozhodnutia neuskutoční, ak zistí, že povinný dobrovoľne plní alebo, že existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Súd následne nepostupuje podľa § 379, 382 a 383 CMP a neuskutoční sa výkon rozhodnutia.

20. Pokiaľ ide o prvý odvolací dôvod, povinná nenamieta nevykonateľnosť exekučného titulu. Napriek tomu odvolací súd dodáva, že v prejednanom prípade bolo jednoznačne preukázané, že existuje právoplatný a vykonateľný exekučný titul, a to rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 1.12.2017, č. k. 23P/136/2016 - 300 (rozvod manželstva a úprava výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.12.2018, č. k. 8CoP/198/2018 - 376, na základe ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletým C. každý párny týždeň v kalendárnom roku vždy od 10:00 hod. v sobotu do 17:00 hod. v nedeľu, každý nepárny týždeň v kalendárnom roku vždy od 16:00 hod. do 18:00 hod. v stredu a v piatok, okrem toho je konkrétne upravené stretávanie otca s dieťaťom počas prázdnin a sviatkov s tým, že otec je oprávnený v uvedenom čase si maloletého prevziať od matky v mieste bydliska maloletého dieťaťa a povinný v určenom čase maloletého v mieste bydliska maloletého dieťaťa matke aj odovzdať. Matka je povinná maloletého C. na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase ho otcovi v mieste bydliska maloletého odovzdať a od otca ho aj prevziať. Rozsudok Okresného súdu Košice II v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach nadobudol právoplatnosť dňa 6.1.2019 a stal sa vykonateľným dňa 24.1.2019.

21. Oprávnený sa svojím návrhom domáhal výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletým v stanovené dni a v stanovené hodiny, keď povinná, podľa jeho tvrdenia, bráni tomuto styku, neumožňuje jeho realizáciu, maloletého na styk riadne nepripravuje, pričom takýto stav trvá dlhodobo.

22. Povinná argumentuje tým, že oprávnenému v styku s dieťaťom nebráni, avšak maloletý nemá záujem o kontakt s otcom, pričom výkon rozhodnutia v podobe, v akej sa vykonáva, nie je v záujme maloletého a môže mu spôsobiť traumu, po ktorej bude otca ešte viac odmietať.

23. Odvolací súd preskúmaním všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa predmetu konania dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že styk oprávneného s maloletým dieťaťom sa dlhodobo nerealizuje v dôsledku porušovania právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia povinnou. Súd prvej inštancie dostatočným spôsobom skúmal správanie a konanie oboch rodičov v priebehu celého trvania konania sp. zn. 14Em/1/2019 ako aj základného konania sp. zn. 23P/136/2016 v spojení s 8CoP/198/2018, pričom dôsledne prihliadal na záujem maloletého dieťaťa. Odvolací súd zdôrazňuje, že z právnej úpravy vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa vyplýva, že prvou a najdôležitejšou požiadavkou je, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie

jeho vzťahu k obidvom rodičom. Spôsobilosť rodičov dieťa vychovávať nie je daná len ich hmotnými podmienkami, ale aj ich prístupom k právam druhého rodiča a k právu dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Neobstojí preto argumentácia rodiča, že dieťa sa nechce s druhým rodičom stretávať a že nemôže dieťa nútiť do stretávania sa s týmto rodičom, aby mu nespôsobil ešte väčší stres a podobne. Rodič zabezpečujúci osobnú starostlivosť o maloleté dieťa má prvotnú zodpovednosť za prípravu dieťaťa na stretávanie s druhým rodičom a nemôže nechávať na dieťati, či má alebo nemá chuť sa s druhým rodičom stretnúť. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že úloha druhého rodiča pri výchove má svoj význam a pokiaľ jeden z rodičov nie je schopný zabezpečiť druhému rodičovi právo podieľať sa na výchove dieťaťa, potom možno dôvodne pochybovať o výchovnej spôsobilosti tohto rodiča.

24. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu je zrejmé, že vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa boli vysoko konfliktné už v období pred ich rozvodom, a to minimálne od odchodu otca zo spoločnej domácnosti v apríli 2016. Je zrejmé, že otec už vtedy podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku s maloletým, pričom stretávanie bolo následne upravené uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 20.10.2016 č.k. 23P 184/2016-86 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.5.2017 č.k. 8CoP/130/2017-109 tak, že otec bol oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny kalendárny piatok v roku od 15.00 hod. do 16.00 hod. v Neštátnom zdravotníckom zariadení AKP - ambulancii klinickej psychológie pre deti a dospelých K. so sídlom na Q. C. XX v K. za prítomnosti povereného pracovníka tohto zariadenia bez prítomnosti matky maloletého. V odôvodnení rozhodnutia 8CoP/130/2017-109 krajský súd už vtedy konštatoval ohrozený záujem maloletého dieťaťa z dôvodu, že jeho styk s otcom sa realizuje len sporadicky alebo vôbec, a to v konfliktnom prostredí, pričom napätá situácia a konflikty medzi rodičmi majú na neho negatívny vplyv, ktorý môže vyústiť až do odmietnutia týchto stretnutí. Zároveň zdôraznil, že realizácia styku v prostredí a za okolností, ktoré bránia plnohodnotne strávenému času rodiča s dieťaťom a odvádzajú pozornosť zúčastnených od jej skutočného účelu, je iba formálnou realizáciou, nenapĺňa svoju podstatu a nie je v záujme maloletého. Zo správy AKP - ambulancie klinickej psychológie vyplýva, že priebeh prvého stretnutia otca so synom v júni 2017 bol úspešný, rovnako druhé stretnutie vykazovalo pokrok v obnovovaní ich vzťahu, dieťa dokázal zaujať, maloletý sa na stretnutie tešil. Naopak, správanie matky psychologička zhodnotila ako psychologicky rizikové pre zdravý emočný vývin syna, nakoľko nevníma potrebu syna byť s otcom, radikálne ukončí stretnutie bez toho, aby ju zaujímal názor dieťaťa, nedovolí mu zobrať hračky od otca a pod. Z ďalšieho stretnutia otca s dieťaťom v novembri 2017 vyplynulo, že maloletý má záujem o stretávanie s otcom, zároveň však na vedomej úrovni pracuje s informáciou, že mama si neželá, aby od otca prijímal hračky, aby sa s ním fotil. Táto ambivalencia mu môže spôsobovať vnútornú tenziu, ktorú toho času pravdepodobne riešil únikom do pasivity, pokiaľ je v prítomnosti matky. Keď je dieťa s otcom osamote, dokáže spontánnejšie reagovať na otcove ponuky, dieťa s kontaktu s otcom teší, cíti sa pri ňom bezpečne, otec sa snaží reflektovať potreby dieťaťa.

25. Je zjavné, že styk už vtedy riadne neprebíhal, nakoľko otec sa domáhal výkonu rozhodnutia zo dňa 18.5.2017 č.k. 8CoP/130/2017-109, konanie bolo vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 19Em/2/2017, pričom uznesením Okresného súdu Košice II č.k. 19Em/2/2017-170 zo dňa 1.8.2018 bol nariadený výkon predmetného rozhodnutia. Z dôvodu odvolania matky bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP 240/2018-320 zo dňa 29.1.2019 konanie o výkon rozhodnutia zastavené, nakoľko rozvodom manželstva zo zákona stratila úprava styku na čas do rozvodu účinnosť.

26. Je potrebné poznamenať, že konanie o rozvod manželstva inicioval otec, ktorý žiadal na čas po rozvode zveriť dieťa do osobnej starostlivosti matky a upraviť jeho styk s dieťaťom. Matka napriek už vtedy vyhrotenému vzťahu medzi manželmi vo vyjadrení k návrhu na začatie konania s rozvodom nesúhlasila, v prípade rozvodu navrhla zveriť dieťa do jej osobnej starostlivosti a upraviť styk otca s dieťaťom v rozsahu tri soboty v mesiaci. V odvolaní proti rozsudku 23P/136/2016-300 z 1.12.2017, ktorým boli účastníci konania rozvedení, matka naďalej s rozvodom nesúhlasila, tvrdila, že manžela ľúbi, v prípade rozvodu navrhla zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch. Naďalej tvrdila, že otcovi v styku so synom nikdy nebránila, zdôrazňovala pozitívny vzťah maloletého k obojmu rodičom, ktorý podľa nej vyplynul aj zo záveru znaleckého posudku znalkyne PhDr. B. zo dňa 28.4.2017, ktorá bola ustanovená v rozvodovom konaní z dôvodu protichodných tvrdení oboch rodičov. Znalkyňa vtedy okrem iného potvrdila, že otec má syna úprimne rád, chce sa podieľať na jeho výchove, ich vzájomný vzťah je pozitívny, mal by mať umožnený čo najširší styk s maloletým aj mimo dohodnutých termínov, ale po dohode s matkou dieťaťa. Krajský súd v Košiciach v odôvodnení rozsudku zo dňa 28.12.2018, č. k. 8CoP/198/2018 - 376, ktorým bol potvrdený rozsudok 23P/136/2016-300

z 1.12.2017 uviedol, že citlivá povaha dieťaťa zatiaľ striedavú starostlivosť neumožňuje, pričom je potrebné, aby sa maloletý v dôsledku oddeleného spolužitia rodičov adaptoval na novú etapu svojho života, aby si otec nanovo vybudoval k synovi kvalitný vzťah a postupne získal jeho dôveru, nakoľko bolo preukázané, že má pozitívny vzťah s otcom. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozsudkom 23P/136/2016-300 z 1.12.2017 v spojení s rozsudkom č.k. 8CoP/198/2018 - 376 zo dňa 28.12.2018 bolo rodičom uložené výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa psychologickému a sociálnemu poradenstvu na Referáte poradenskopsychologických služieb ÚPSVaR Košice, pričom referát na základe stretnutí konštatoval konfrontačný komunikačný štýl rodičov, nefunkčnú a nevyváženú komunikáciu, kde otec preferuje konkrétnu a jasnú komunikáciu ohľadom stretnutí so synom, zatiaľ čo matka má tendenciu odbočovať od tejto témy s formálnym prezentovaním detailnejších informácií. Obaja rodičia komunikujú prostredníctvom SMS, kde si podávajú protichodné informácie. Referát preto ponúkol rodičom možnosť spolupráce aj v ďalšom období pri úprave ich komunikácie ako aj pri znovuoobnovení vzťahu otca s dieťaťom, s čím otec súhlasil, ale matka sa vyjadrila, že z jej strany nevie zabezpečiť svoju prítomnosť na týchto stretnutiach.

27. V súvislosti s odvolacou námietkou povinnej o tom, že otec sa pokúša manipulovať súdom predkladaním znaleckých posudkov nesúvisiacich s prejednávanou vecou odvolací súd zdôrazňuje, že znalecké posudky znalkyne PhDr. K. Š. č. 61/2019 zo dňa 16.9.2019 a č. 62/2019 zo dňa 16.9.2019 boli do spisu doložené otcom na vyžiadanie súdu prvej inštancie do konania 14Em/1/2019, pričom v žiadnom prípade o nich nemožno tvrdiť, že s prejednávanou vecou nesúvisia. Vypracovaniu týchto znaleckých posudkov totiž predchádzala skutočnosť, že ÚPSVaR Košice na základe konania rodičov vyhodnotil, že obidvaja rodičia svojím správaním voči sebe nekonajú v najlepšom záujme dieťaťa a ich rodičovské spory majú negatívny dopad na jeho psychiku, preto ÚPSVaR po zhromaždení všetkých podkladov podal na príslušné OO PZ Košice - Západ dňa 9.1.2019 podnet na prešetrenie konania oboch rodičov voči maloletému. Následne bol na základe zadávateľa OR PZ v Košiciach, odboru kriminálnej polície, ČVS: ORP-180/2-VYS-KE-2019, podľa § 142 ods. 1 TP v trestnej veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. vypracovaný znalecký posudok č. 62/2019 zo dňa 16.9.2019, ktorého účelom bolo psychologické vyšetrenie osobností matky a otca maloletého. Znalkyňa uviedla, že čo sa týka matky, „skresľovanie prežitých udalostí, či už vo forme ich zveličovania alebo bagatelizácie, príp. i účelové tvrdenia, sú u nej prípustné, nakoľko v rámci komplexného vyšetrenia jej osobnosti bolo preukázané výrazné vzťahovačné a subjektivistické nastavenie voči okoliu, teatralita a histriónske prejavy v jej správaní, sklon ku disimulácii a tendencia k manipulácii okolia, nízka racionálna kontrola v správaní a značná snaha javiť sa pred okolím v lepšom svetle. Skóre lži bolo u matky dieťaťa značne zvýšené. Táto hodnota môže vypovedať o nadmerne pozitívnej sebaaprezentácii, o neochote pripustiť si svoje i malé chyby, o naivnom pohľade na seba. Tento výsledok nesvedčí o všeobecnom sklone klamať v bežnom živote, ale pravdepodobnosť vedomého klamstva je u týchto osôb vyššia“. Čo sa týka miery agresivity, znalkyňa uviedla, že matka agresivitu popiera, má vedomú tendenciu skrývať ju pred vonkajším okolím. Jednou z jej foriem je u nej verbálna agresivita, ktorá sa prejavuje tým, že voči okoliu je hostilne nastavená, má sklon ku direktivite a manipulácii okolia. Čo sa týka otca dieťaťa, znalkyňa uviedla, že „skresľovanie prežitých udalostí či už vo forme ich zveličovania alebo bagatelizácie, sú čiastočne prípustné i u neho. U otca bola preukázaná podozrievavosť, slabší sociálny úsudok a t.č. znížený zmysel pre realitu. Skóre lži bolo u neho v norme. U otca sa nevyskytli priame agresívne reakcie, u neho je agresivita vyvažovaná úzkosťou a prežívaná formou výčitiek svedomia. V emočne vypätých situáciách môže ísť o prejav agresie ako reakcie na frustráciu. Na otázku, či je u rodičov potrebné skúmať ich duševný stav, znalkyňa odpovedala, že v rámci psychologického vyšetrenia ich osobností sa nezistili žiadne patologické prejavy svedčiace o prítomnosti duševnej poruchy. U matky však konštatovala obraz akcentovanosti osobnosti abnormnými črtami, ktoré sa môžu vplyvom životných udalostí a podmienok zvýrazniť.

28. Účelom znaleckého posudku č. 61/2019 zo dňa 16.9.2019 bolo psychologické vyšetrenie osobnosti maloletého C.. Znalkyňa v závere konštatuje, že ide o osobnosť dieťaťa vo vývine, t.č. bez závažnejších prejavov psychopatológie. Jeho psychický stav je ale t.č. zjavne neuroticky dekompenzovaný, vysoko pravdepodobne v dôsledku dlhodobého emočne vypätej situácie v rodine, ktorej riešenie je v nedohľadne. Ako sa bude jeho psychický stav rozvíjať ďalej, závisí aj od vývoja vzájomných vzťahov rodičov, ich prístupu a postoja k synovi. Znalkyňa ďalej uviedla, že u maloletého je vysoko pravdepodobný sklon ku skresľovaniu prežitých udalostí, či už vo forme ich zveličovania alebo bagatelizácie. Možnosť účelového správania je taktiež prípustná, nakoľko dieťa je vzhľadom k nízkemu veku značne ovplyviteľné a manipulovateľné zo strany najbližšieho okolia, má snahu vyhovieť tomuto okoliu, aby získalo nejaké

benefity, či už emočné alebo materiálne. Znalkyňa uviedla, že každé dieťa v jeho veku je ovplyvniteľné a manipulovateľné, pričom maloleté deti automaticky preberajú postoje a vzorce správania rodičov a apriori ich považujú za správne. Akákoľvek možná zmienka o druhom rodičovi v negatívnom smere môže ovplyvniť ich názor. Znalkyňa zdôraznila, že nakoľko dieťa počas rozhovoru uvádzalo niektoré informácie o otcovi a jeho postupoch v rámci inštitúcií, ktoré maloleté dieťa muselo minimálne počuť od blízkych alebo s tým byť verbálne oboznámené, príp. ich len mechanicky replikovalo zo strany príbuzných, predovšetkým zrejme matky, nie je možné vylúčiť ani nepriame alebo dokonca priame negatívne ovplyvňovanie voči otcovi.

29. Znalkyňa zdôrazňuje význam otca pre maloletého C., ktorý mu má čo pozitívne ponúknuť do života, možnosť konfrontovať sa s ním v rôznych situáciách a objavovať vlastnú mužskú identitu. U otca nezistila žiadnu poruchu, ktorá by mu vo všeobecnosti mala brániť vo výchove syna. V súvislosti s matkinou odvolacou námietkou ohľadom absencie zisťovania názoru a vôle maloletého dieťaťa odvolací súd dáva do pozornosti odpoveď znalkyne na otázku č. 7, kde konštatuje, že nepovažuje za efektívne a prínosné opakované vypočúvanie maloletého dieťaťa v prešetrovanej trestnej veci s poukazom na jeho nízky vek, s tým korešpondujúcu zníženú všeobecnú ale i špecifickú vierohodnosť, ako aj dostatočne zrozumiteľné „pozadie“ celej veci. Odvolací súd uznáva, že znalecké dokazovanie znalkyňou PhDr. Š.C. sa netýkalo priamo konania 14Em/1/2019, resp. táto znalkyňa nebola ustanovená v konaní o výkon rozhodnutia, avšak je zjavné, že podnetom na vykonanie tohto znaleckého dokazovania bol práve rodičovský spor medzi rodičmi maloletého C. ako aj s tým súvisiaci negatívny dopad na jeho psychiku, preto je nepochybne relevantným dôkazom aj v tejto prejednávanej veci, keďže jeho účelom bolo psychologické vyšetrenie osobností účastníkov konania, a to matky, otca ako aj maloletého dieťaťa. Pokiaľ matka uvádza, že toto trestné stíhanie bolo uznesením OR PZ v Košiciach ČVS: ORP-180/2-VYS-KE-2019 zo dňa 25.9.2019 zastavené, pričom bolo preukázané, že žiadneho protiprávneho konania sa nedopustila a podľa nej má byť súd v tejto prejednávanej veci týmto rozhodnutím viazaný, odvolací súd dôrazne konštatuje, že s týmto jej názorom nemožno súhlasiť, pretože je potrebné si uvedomiť, že trestné konanie funguje na iných princípoch a riadi sa inými právnymi predpismi ako civilné konanie, preto pre účely trestného konania bol podstatný záver znaleckého posudku v tom smere, že znalkyňa u maloletého nezistila syndróm CAN resp. syndróm týranej osoby, čiže nebolo preukázané, že by došlo ku spáchaniu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. V žiadnom prípade však záver vyšetrovateľa PZ, ktorý zastavil trestné stíhanie voči matke a z ktorého odôvodnenia matka vyvodzuje, že otcovi nebráni v styku s dieťaťom, nemôže byť záväzný a smerodajný pre posúdenie skutočností dôležitých pre konanie o výkon rozhodnutia.

30. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že preskúmaním obsahu spisu bolo preukázané, že povinná dlhodobo nerešpektuje vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Je potrebné poznamenať, že súd v tomto štádiu konania nepreskúmava vecnú správnosť právoplatného súdneho rozhodnutia o úprave styku a pokiaľ nedošlo k zmene alebo zániku tohto právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, účastníci konania sú povinní podrobiť sa tomuto rozhodnutiu, ktorého výkonu sa oprávnený domáha. Z obsahu spisu nevyplýva, že by povinná akýmkoľvek aktívnym spôsobom pripravovala maloleté dieťa na úspešnú realizáciu styku s oprávneným, preto nie je možné uzavrieť, že povinná dobrovoľne plní povinnosti vyplývajúce z exekučného titulu. Je zjavné, že dieťa nejedná autenticky, ale preberá postoje matky, ktorá namiesto toho, aby dieťaťu pomohla prekonať určitý vsugerovaný stres z otca, práve naopak, evidentne posilňuje odpor dieťaťa a utvrdzuje ho v tom, že otec je zlý. Dôvody, ktoré matka uviedla v odvolaní, nie sú relevantnými dôvodmi v zmysle ust. § 377 ods. 2 CMP, pretože z odvolania je zrejme hlavne jej nespokojnosť s právoplatným a vykonateľným exekučným titulom ako aj s postupom súdu prvej inštancie, avšak povinná matka ani v odvolaní nepredložila žiadne nové dôkazy, ktorými by preukázala, že po vzniku exekučného titulu nastali nejaké okolnosti, ktoré by spôsobili zánik uloženej povinnosti. Odvolací súd na adresu povinnej konštatuje, že z ustálenej súdnej praxe nepochybne vyplýva, že dieťa sa identifikuje s názorom toho rodiča, v ktorého bezprostrednej starostlivosti sa nachádza, preto je potrebné pre zdravý a harmonický vývoj osobnosti maloletého dieťaťa konštruktívne, vecne a racionálne pristupovať k budovaniu vzťahu otca s maloletým dieťaťom. Používať dieťa ako nástroj na riešenie problémov, prípadne ako nástroj odplaty bez rešpektovania potrieb dieťaťa citlivým prístupom, je nezodpovedné a môže sa neskôr negatívne prejaviť v jeho psychickom vývine. Samotné odmietanie maloletého dieťaťa stýkať sa s oprávneným nie je okolnosťou, ktorá by spôsobovala zánik uloženej povinnosti, ale mohla by byť vyhodnotená ako možný ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu, preto by bol daný postup podľa § 3 citovanej vyhlášky (č.

207/2016 Z.z.). Odvolací súd dáva do pozornosti aj ust. § 3 ods. 5 predmetnej vyhlášky, podľa ktorého, ak súd zistí až po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia, že existujú ospravedliteľné dôvody podľa ods. 1, nepostupuje podľa § 379, 382 a 383 zákona a neuskutoční sa výkon rozhodnutia.

31. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne rozhodol o nariadení výkonu rozhodnutia, odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne a podľa ust. § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, pričom na zdôraznenie jeho správnosti doplnil ďalšie dôvody.

32. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0 (ust. § 393 ods. 3 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).